

ת"פ 20136/06/13 - מדינת ישראל נגד לאה בן זקן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 אוקטובר 2014

ת"פ 20136-06-13 מדינת ישראל נ' בן
זקן

בפני כבוד סגן הנשיא מרדכי פלד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לאה בן זקן

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה, גב' ספיר חבר, מתמחה

ב"כ הנאשמת, עו"ד רעות קורוליק

הנאשמת - בעצמה

גזר דין

1. הנאשמת, לאה בן זקן, הורשעה, על פי הודאתה, בעבירה שעניינה גניבה בידי עובד ציבור, על פי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

מתוך עובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי בתקופה שבין 12.1.11 ל-8.9.11, הועסקה הנאשמת כקופאית, ברשת AMPM, בתל-אביב, ובמועדים שונים, בין החודשים ינואר 2011 לספטמבר 2011, במספר רב של הזדמנויות, גנבה כספים מקופת הסניף, באופן שהשאירה את מגירת הקופה פתוחה, לאחר שהלקוח ביצע קנייה, והוציאה שטרות כסף, שלא כדין. בנוסף, נהגה הנאשמת להשתמש בכרטיס המנהל לשם אישור ורישום פעולת החזר מוצר, וזאת מבלי שבפועל לקוח אכן החזיר מוצר. את כספי ה"החזר" הייתה משלשלת לכיסה.

הנאשמת גנבה בדרך זו סכום של 10,000 ₪.

2. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי יוטל על הנאשמת עונש מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלונן, בסך 5,000 ₪.

עמוד 1

בנוסף, הוסכם בין הצדדים, כי התביעה תעתור להטלת צו של"צ, באופן שיתחשב במצבה של הנאשמת, וההגנה תהיה רשאית להתנגד לכך.

לנאשמת הרשעה בעבירה של תקיפת שוטר ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בטיעוניה מדגישה המאשימה את חומרת מעשיה של הנאשמת, שהייתה ראויה ברגיל לרצות מאסר של ממש. עם זאת, המאשימה התחשבה בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, ולפיכך עתרה להטיל על הנאשמת גם פיצוי ושל"צ ולהפנותה לשירות מבחן, לצורך הכנת תכנית של"צ עבודה.

3. מנגד, עותרת הסנגורית, עו"ד רעות קורוליק, להימנע מהטלת של"צ על הנאשמת. הסנגורית מדגישה את נסיבותיה הקשות של הנאשמת, שהינה בת 28, גרושה, אם חד הורית, המצויה במצוקה כלכלית קשה, ללא כל תמיכה וסיוע. נטען, כי אין ביכולתה של הנאשמת לעמוד בביצוע של"צ, נוכח המצוקה הכלכלית החריפה, שבה היא שרויה, כאשר עול פרנסת בתה, רובץ על כתפיה בלבד. עוד פרטה הסנגורית כי הנאשמת גדלה במשפחה קשת יום ובגיל 12 הוצאה ממשפחה והועברה לפנימייה, הצליחה לסיים 12 שנות לימוד ושירתה בשירות לאומי. עוד הוסיפה הסנגורית כי הנאשמת התגרשה, לאחר תקופת נישואין קצרה, משבעלה התגלה כאדם אלים אשר נקט באלימות כלפיה וכלפי בתה. נטען, כי הנאשמת ביצעה את המיוחס לה על רקע מצוקה כלכלית וחובות כספיים רבים, כאשר השיבה את מרבית סכום הגניבה, והיא עושה כעת מאמצים ניכרים לשקם את חייה.

לטענת ההגנה, בנסיבותיה של הנאשמת מתחם הענישה נע בין 6 עד 8 חודשי מאסר מותנה, ופיצוי כספי.

בכל הנוגע לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת הגישה הסנגורית אסופת אישורים ומסמכים, התומכים בטיעוניה (1/ס - ריכוז חובות הוצל"פ, מסמכי גירושין ותלושי שכר).

דין

4. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לתיקון 113, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים נשוא תיק זה, הינם ההגנה על קניינו של הפרט, לרבות קיומם של יחסי האמון בין עובד למעבידו.

מעשיה של הנאשמת נושאים אופי חמור, משמעלה באמון מעבידה וגנבה סכום כסף של 10,000 ₪, כפי שפורט לעיל.

5. נתתי דעתי, עם זאת, למצוקה הכלכלית הכבדה שבה שרוייה הנאשמת, כאשר עול פרנסת בתה רובץ עליה, הכל כאשר הנאשמת משתכרת בצמצום רב.

מימד נוסף לקולא נעוץ בכך שהנאשמת נטלה אחריות על מעשיה.

בנסיבות אלו ומתוך שנתתי את דעתי לערך החברתי שנפגע ולנסיבות ביצוע העבירה ולמתווה הסדר הטיעון שבתיק, ניתן לקבל את ההסכמה עליה הודיעו הצדדים לעניין מידת עונשה של הנאשמת.

אוסף כי בנסיבות המקרה שבפניי מתחם הענישה, נע בין מאסר מותנה למאסר מותנה בצירוף של"צ.

6. **בת"פ 13-06-25300 מדינת ישראל נגד טגלס** (פורסם ביום 15.1.15), הורשעה הנאשמת כי גנבה ממעבידה 2000 דולר. בית המשפט השית עליה, במסגרת הסדר טיעון, מאסר מותנה ופיצוי בסך 7000 ₪, וזאת בהתחשב במצוקה הכלכלית אליה נקלעה הנאשמת, שעול פרנסת שני ילדיה רבץ עליה.

7. **בעפ"ג (מרכז) 09-06-10193 ילנה מלינינה נגד מדינת ישראל**, הודתה המערערת, ילידת 1982, בכך שבמהלך יומה הראשון בעבודה, בבנק "אוצר החייל", בראשל"צ, גנבה מהבנק סכום של כ- 10,000 ₪, אותו החזירה למחרת. המערערת שהינה אם חד הורית לילדה בת 6 ביצעה את העבירה על רקע מצוקה כלכלית. בית משפט דחה את בקשתה להימנע מהרשעתה, והשית עליה של"צ בהיקף של 250 שעות ושישה חודשי מאסר על תנאי. ערעור הנאשמת בגין הרשעתה נדחה.

8. **בת"פ (ת"א) 10-12-8061 מ"י נגד פדילה**, הודתה הנאשמת כי גנבה הפקדות בסך 7000 ₪ בסניף חברת "בורגר ראנץ'", אותו ניהלה. בית המשפט השית על הנאשמת, שעברה היה נקי, מאסר מותנה ופיצוי וזאת בהתחשב במצבה הכלכלי הקשה וחלוף הזמן מביצוע העבירה.

9. ברגיל, היה אכן מקום לקבל את עתירת המאשימה להטלת של"צ, בנוסף לענישה המוסכמת על הצדדים. עם זאת, לאחר בחינת מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זה נסיבותיה הקשות של הנאשמת, כפי שפרטה הסנגורית בהרחבה בטיעוניה, מצבה הכלכלי הקשה, המשברים המשפחתיים שחוותה, ומאמצי השיקום שעושה הנאשמת, על מנת לכלכל את עצמה ובתה, יש באלו כדי לחייב מסקנה כי ניתן להסתפק, באופן חריג, בעונש שכולל מרכיב של מאסר מותנה ופיצויים, ולהימנע מהטלת של"צ.

סוף דבר

10. אשר על כן, ולאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים דלעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא תעבור עבירה של שליחת יד ברכוש הזולת, במשך תקופת התנאי.

ב. פיצוי כספי למתלונן, בסך 5000 ₪, שישולם כלהלן:

(1) סכום של 3000 ₪ שהופקד ע"י הנאשמת בתיק זה, ישולם בתוך 10 ימים מהיום, ויועבר למתלונן בתיק זה, מתוך ההפקדה הכספית שהופקדה;

(2) סכום נוסף של 2000 ₪, ישולם ע"י הנאשמת ב-4 תשלומים חודשיים, שווים רצופים, של 500 ₪ כל אחד, הראשון ב- 1.12.14.

הפיצוי יועבר למתלונן על פי פרטים שהמציאה המאשימה לתיק ביהמ"ש.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ה, 02/10/2014 במעמד הנוכחים.

מרדכי פלד, סגן נשיא

הוקלדעלידיאורליאמברצ'י